

Nieuwsbrief Kilangala/Kantembo missiepost

De overdekte
buitenspeelplaats van
Kinderhuis Kilangala.

nr. 3 - 2018

Levenslust

Foto: ZZg

Zeister Zendingsgenootschap

Stroop

Foto: ZZg

In Nederland zijn we gewend om dingen snel-snel te doen. Snel vervoer, snelle communicatiemiddelen, snelle besluitvorming, snel werken.

In Tanzania ligt het levenstempo een stuk lager, duurt het vaak lang om ergens te komen, zijn elektriciteit en telefoonbereik bepaald niet gegarandeerd en verlopen werkprocessen uiterst traag. Ziehier een potentiële bron van frustratie als je vanuit Friesland en Zeist samenwerkt met mensen in Kilangala en Kantembo.

Het speelt ons als bestuur van de Stichting Trijntje Beimers best wel eens parten. We proberen de mensen op de missieposten hun eigen toekomstplannen te laten ontwikkelen, zodat ze op termijn zichzelf financieel staande kunnen houden en niet meer afhankelijk zijn van geld vanuit het buitenland. We zijn daar al een paar jaar mee bezig. De wil om na te denken over nieuwe dingen is op de missieposten zeker wel aanwezig, maar de uitwerking van die gedachten en de omzetting ervan in daden schiet bepaald niet op en lijkt op taaie stroop. De reden is moeilijk te achterhalen. Komt het door het lage opleidingsniveau van de mensen? Zijn het diepgaande cultuurverschillen die belemmerend werken? Zijn wij te ongeduldig met onze westerse dadendrang?

Een gevoel van neerslachtigheid bekruipt je dan wel eens. Maar op zo'n moment moet je jezelf weer even voorhouden waar je het voor doet, voor wie je het doet en wat je samen deelt met de mensen in Kilangala en Kantembo: er te willen zijn voor doodarme mensen voor wie medische zorg, medicijnen en een vakopleiding onbetaalbaar zijn en voor moederloze baby's die zonder opvang niet zouden overleven. Gratis hulp, mede mogelijk gemaakt door u. Dan weet je het weer en ga je weer door met elkaar, de stroperigheid voor lief nemend. En als in Kilangala in alle vroegte de zon opkomt met de belofte van een nieuwe dag waarin van alles mogelijk is, dan maak je voor je ontbijt een boterham klaar. Niet met stroop, maar met pindakaas. Want dat is er.

Het Kinderhuis in Kilangala

Al eerder meldden we u dat er gewerkt wordt aan een nieuw onderkomen voor het kinderkuis, omdat het oude aardbevingsscheuren heeft opgelopen die potentieel gevaarlijk zijn. Het zware werk is gedaan: zand en stenen verzameld voor het cement, het terrein uitgegraven en duizenden kleistenen gevormd, gedroogd en gebakken. De fundamenteën zijn goed opgedroogd en nu wordt er ijverig gebouwd aan de muren. Die zullen naar verwachting tegen het eind van het jaar op dakhoogte zijn. De jongens van het Vaktrainingscentrum doen er prachtige praktijkervaring mee op.

Wat kost een baby?

De baby's die in Kilangala worden opgevangen blijven meestal 2½ jaar en eten en drinken heel wat in die tijd. De grootste kostenpost is natuurlijk het salaris van de verzorgsters, ook al verdienen ze echt niet veel. Daarna komt de dure babymelkpoeder. Per maand heeft een jonge baby er zes nodig, € 5 per blik. Als er veel jonge baby's zijn gaat het hard.

De grotere baby's gaan over op koemelk en vast voedsel. En dan hebben ze langzamerhand ook schoenen nodig (± € 7) en andere kleding (± € 13). De familie van de baby wordt wel gevraagd om financieel bij te dragen, maar vaak gebeurt dat niet.

Terug naar huis

Onlangs zijn zes baby's, inmiddels peuters, teruggebracht naar hun vader/familie. Dat ging niet zonder slag of stoot. De meeste families waren niet heel blij toen Aron en Gina op de stoep stonden met een peuter. Ze zagen alleen de extra mond die gevoed moet worden. Deze families kwamen ook niet langs in Kilangala om hun baby op te zoeken. De grote afstand was soms het probleem, of er waren problemen thuis. Vanuit het kinderkuis wil men de families opnieuw bezoeken om te kijken hoe het met de kinderen gaat. Want in het verleden gebeurde het dat opgevangen baby's thuis alsnog stierven. Het zou intens triest zijn als zo iets opnieuw zou gebeuren.

Foto: Kilangala Nisite

Foto: Kilangala Missie

Geslaagd

Om te onderstrepen dat de vakopleidingen aan het Vaktrainingscentrum (VTC) echt impact hebben op de toekomst van de leerlingen stuurde Fortunatus Wakalande, het hoofd van het VTC, ons het verhaal van twee oud-leerlingen die in 2008 hun vaktraining afronden.

Jafeth Kasonso deed toen de opleiding metselen, Jane Misala de naaiopleiding. Ze trouwden en gingen allebei aan de slag met het startgereedschap dat ze ontvingen bij hun diploma-uitreiking. En ze hebben succes. Jafeth bouwde hun eigen huis, 8 km buiten de stad Sumbawanga, en nog tal van andere gebouwen. Jane maakt kleding voor haar klanten en verdient zo ook een deel van het familie-inkomen. Onlangs kochten ze een overdekte driewiel-motorfiets (bajaji) waarmee passagiers vervoerd kunnen worden: nog meer gezinsinkomen. Ze hebben één kind en de tweede is op

komst. Hun kinderen willen ze zeker naar school sturen en hun talenten willen ze delen met de mensen om hen heen.

De docenten in Kilangala zijn trots op deze oud-leerlingen die het zo goed doen. En Jafeth en Jane realiseren zich maar al te goed hoeveel ze te danken hebben aan het VTC in Kilangala en aan de mensen die destijds hun gereedschap sponsorden.

Startgereedschap 2018

Ook nu zijn er jongeren klaar met hun vakopleiding in Kilangala. 26 zijn het er. Binnenkort krijgen zij ook startgereedschap, dankzij de NH Gemeente in Damwald en de PKN Gemeente in St. Jacobi-parochie. Zes meisjes krijgen een trapnaaimachine, een vorstelijk geschenk. Twintig jongens krijgen de gereedschapsset die ze nodig hebben voor hun werk als timmerman/meubelmaker, metselaar of elektricien.

26 Jongeren staan dan klaar om hun nieuwe leven te beginnen en hun eigen brood te gaan verdienen. Aan de slag!

Kilangala Ziekenhuis

'Hier aanmelden alstublieft' Dat staat boven het luikje in de muur waar de patiënten van het kleine ziekenhuis in Kilangala zich melden.

Dit jaar werden al 4934 patiënten geregistreerd en 2018 is nog niet om. Het toont aan dat het ziekenhuis voorziet in een behoefte. Mensen uit de wijde regio komen er naar toe, lopend, op de fiets, of met de patiënt in een kruiwagen of ossenkar. Zonder het Kilangala-ziekenhuis zouden er waarschijnlijk veel meer sterfgevallen zijn en zouden veel mensen blijven geloven in de toverdokter. Maar die kan geen malaria, tyfus of blaasontsteking genezen...

Uit de praktijk

Op een dag komt er een moeder met een tweejarig kind bij het ziekenhuis. Het kind had hevig gezweet gedurende de nacht, hoestte, en reageerde nauwelijks. Lichamelijk onderzoek en tests wezen uit dat

het ging om de ernstigste vorm van malaria en die is levensbedreigend. Het was kantje-boord, maar het kind kon direct behandeld worden en werd weer helemaal gezond. De moeder was dolgelukkig en dankte God voor het bestaan van het Kilangala-ziekenhuis, waar je niet wordt weggestuurd als je geen geld hebt. Zonder dit ziekenhuis zou zij waarschijnlijk haar kind verloren hebben. Ongeveer 1/3 van de patiënten kan weinig of niets betalen voor behandeling en medicijnen. Via de dorpschoude wordt dat gecontroleerd om misbruik te voorkomen.

Ambulance

De ambulance is onlangs ingezet voor een 65-jarige man met een torenhoge bloeddruk. Hij kon niet op zijn benen staan en was niet in staat tot spreken. Drie dagen lang werd hij behandeld, maar het hielp niet. De dokter verwees hem door naar het ziekenhuis in de stad, waar hij met de ambulance naar toe is gebracht.

Foto: Zlg

Foto: STB

Het Kinderhuis in Kantembo

Christopher Maganga, de manager van Kantembo, schreef ons dat er nu vier baby's worden opgevangen. Een ervan is Steven Friday. Zijn moeder verongelukte toen ze met Steven op haar rug de hoofdweg overstak en werd aangereden door een auto. Baby Steven overleefde, bloedde alleen aan mond en neus maar verloor in de week daarna een kwart van zijn gewicht, waarschijnlijk door de stress. Steven's vader wilde zijn kind niet in een babyhuis in Sumbawanga plaatsen, want dat is 100km verderop en te kostbaar om 'm vaak op te zoeken. Kantembo was vlakbij. Baby Steven is nu 5 maanden en doet het goed.

Baby Grace is in september teruggegaan naar huis en woont nu bij haar vader, tante en oma in de stad Tunduma, 175 km verderop. 10½ kilo woog ze bij haar vertrek en daar was Christopher trots op. Hij heeft Grace thuis ook opgezocht en het gaat goed.

Christopher schreef dat de overheid vindt dat iedereen die een ouderloze baby naar een kinderkuis brengt in elk geval 5.000 Tanzaniaanse Shilling per maand zou moeten bijdragen (€ 2,-). Maar veel armen kunnen niet voldoen aan die eis en dat maakt dat er altijd geld van buiten nodig is.

Landbouw in Kantembo

De maïsoogst leverde 43 zakken op, voor eigen gebruik en voor verkoop. Maar de marktprijs is laag. Een zak van 100 kilo levert maar € 4,50 tot € 6,80 op, minder dan de helft van de prijs die de boeren eigenlijk nodig hebben. Veel valt daar nu dus niet mee te verdienen. De oliepers levert net genoeg op om suiker, zout en zeep van te kopen.

Gelukkig is er ook een enkele weldoener in de streek, die ten behoeve van het kinderkuis zelf een fondsenwervingsparty houdt. Onlangs een die ruim € 600 opleverde, een prachtige opbrengst. Daar mogen ze in Kantembo trots op zijn!

Mooie giften

In de afgelopen maanden zijn voor het werk op de missieposten diverse mooie giften binnengekomen van kerken en donateurs. Een kleine greep: van de zendingscommissie van PKN gemeente Binnenstad-Vrijenban in Delft maar liefst € 6.500, vanuit de opbrengst van de jaarlijkse bazaar. Bestemming: Kinderhuis Kilangala.

In Sneek was er in de Oosterkerk een inspirerende kerkdienst in Afrikaanse sferen, opgeroepen door het zingende Ursulakoor uit Workum. 'Licht' was het thema, in het Swahili 'Nuru'. E.e.a. leidde tot een prachtige collecteopbrengst van € 823,62

Uit St. Johannesga kwam van de Protestantse Gemeente een prachtige gift van € 1.000.

We zijn blij met deze en andere grote bedragen, maar ook met het 'penningske van de weduwe'. U allen, heel hartelijk dank voor uw steun voor Kilangala en Kantembo. Asante Sana!

Evangelisatiewerk Nuru

Op de missiepost in Kilangala wordt gesteld dat meer dan 15 miljoen mensen zijn bereikt met het evangelisatiewerk. Of dat klopt valt te betwijfelen, maar het geeft wel aan dat men het evangelisatiewerk belangrijk vindt.

Twee medewerkers van de evangelisatieafdeling, Aron Mwangi en Pastor Kinoge, zijn als pastor gaan werken voor de Moravian Church, de Evangelische Broedergemeente. Voor hen persoonlijk is dat vast een bescheiden verbetering in salaris, maar de missiepost verliest zo wel twee geschoolde mensen.

Nuru-krantje

Het Nuru-krantje is meer dan puur evangeliseren. In het decembernummer gaat het bijvoorbeeld niet alleen over Jezus' geboorte, maar ook over hoe ziektes ontstaan. Het gaat over de huwelijkse staat volgens de Bijbel, maar ook over hoe je moet omgaan met de gevolgen van de slechte economie. Zo gaan evangelie en dagelijks leven hand in hand.

Radio

Per januari 2019 wil de Kilangala Missie starten met evangeliseren via enkele lokale radiostations. Als dat een succes is kan het printen en verspreiden van de papieren Nuru langzaam verminderen. Ook denkt men aan verspreiding via e-mail en SMS, op termijn.

Foto: Ztg

Landbouw in Kilangala

83 zakken maïs en 12 zakken bonen, dat is de opbrengst van de akkers dit jaar. 8 zakken bonen zijn al verkocht, voor € 35 per zak. De maïs 'doet' maar € 9,- per zak. 2 zakken bonen gingen naar het kinderkuis, samen met 12 zakken maïs.

Zonnebloemen werden niet gekweekt en het plan om bijen te gaan houden is nog steeds alleen een plan. Wel is er daadkracht op het gebied van de koffieteelt. De overheid vindt de ligging en grond van Kilangala daarvoor geschikt en gaf 20 kg koffiezasen. Aron Siame volgde een training over koffie verbouwen en inmiddels is de akker voorbereid op dezelfde manier als in Kantembo de maïs: voor elke plant een gat in de grond, gevuld met compost. Dat is de ideale omgeving voor een jonge plant: voldoende voedingsstoffen en humusrijke grond die goed vocht vasthoudt. Kilangala wil een groep starten met lokale boeren die ook in de koffie gaan. Leren van elkaar!

Evarist Pastory, de trekker van de landbouw op de missiepost, volgt momenteel een cursus groente telen, gewassen verbouwen en vee houden. SOLKO, de Friese organisatie die Kilangala ondersteunt bij de landbouw en veeteelt, sponsorde hem. Waarvoor dank!

Foto: ZZg

Geef om Kilangala en Kantembo. Via de acceptgiro steunt u alle werk. Wilt u geven voor een specifiek onderdeel, maak dan zelf een gift over en vermeld het doel. Gebruik bij voorkeur banknr. NL74 RABO 0375 2169 36, t.n.v. ZZg te Zeist. Maar Stichting Trijntje Beimers kan ook: NL09 INGB 0000 5902 00 te St. Annaparochie. Vermeld dan a.u.b. uw postcode en huisnummer.

ANBI - STB en ZZg hebben de ANBI-status; uw gift is (binnen de regels) aftrekbaar van de belasting en uw schenking/erfenis is vrij van schenkings/erfbelasting

Liever e-mail dan post?

Regel het bij het ZZg (tel. 030-692 7180) of via www.kilangala.nl/nieuwsbrief

Meer weten over de missieposten?

Kijk voor informatie, eerdere nieuwsbrieven, foto's en filmpjes op www.kilangala.nl

Een presentatie voor uw kerk, school of koffieochtend?

We doen het graag. Tel. (0514) 521 770.

Contact:

Stg. Trijntje Beimers

Mw. Pytsje Kampen
Koaidyk 6, 8724 LJ It Heidenskip
tel. (0514) 521 770
pytsjek@gmail.com

ZZg / Zeister Zendingsgenootschap

Douwe van Barneveld
Zusterplein 20, 3703 CB Zeist
tel. (030) 692 71 88
stb@zzg.nl

Zeister Zendingsgenootschap

